

Idag är det utflyktsdag!

Fanny, Ralf, Lenny och Lilly träffas vid parken. Alla har tagit med sig något gott till den gemensamma picknickkorgen.

”Kom, så hittar vi en rolig plats där vi kan leka och äta vår matsäck!” säger Fanny.

”Titta, därborta kunde vara ett bra ställe! Där finns träd som vi kan klättra i!” ropar Ralf och pekar.

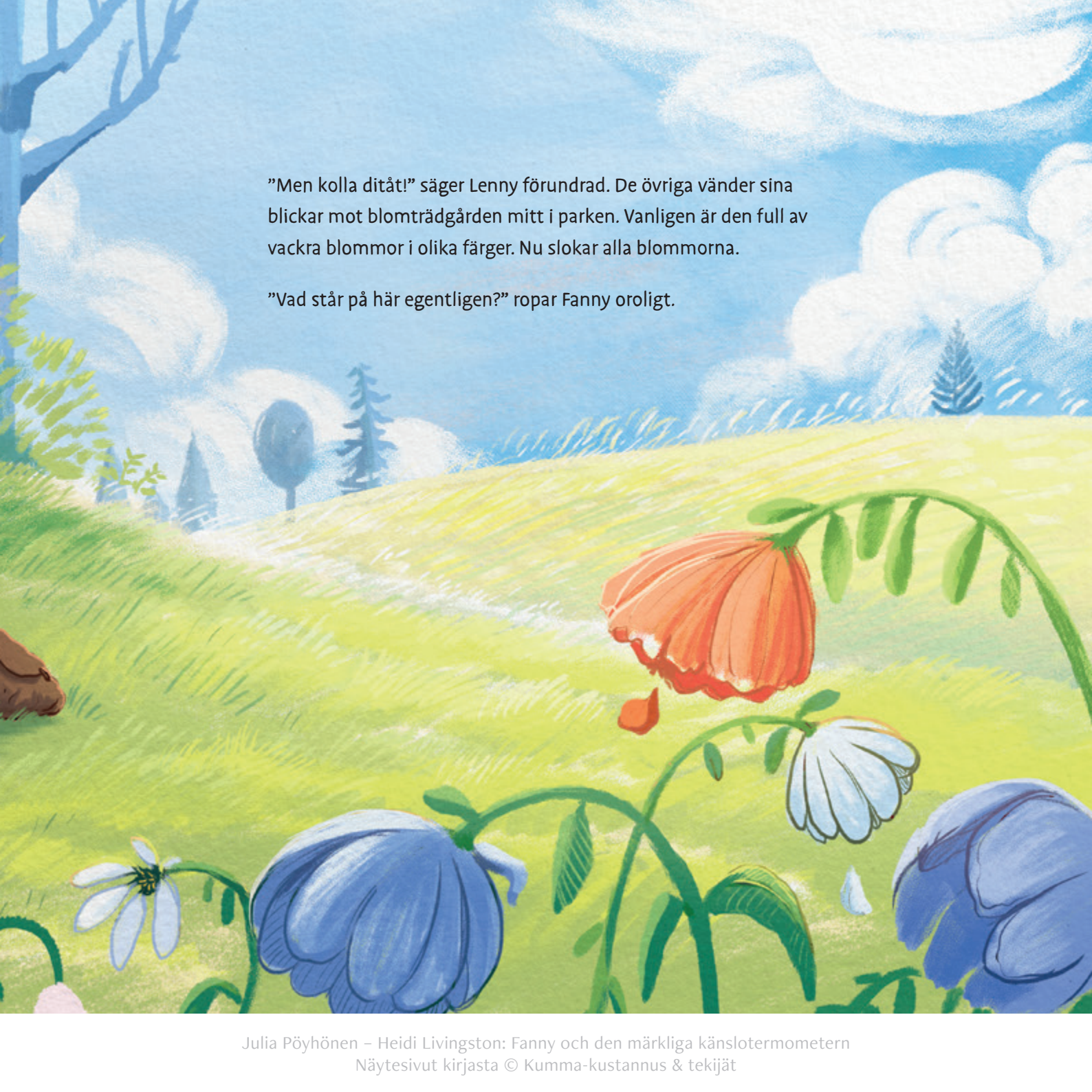
”Eller därborta, där finns en damm!” säger Lilly.

”Men om vi får lust att springa? Där framme ligger en vacker äng!” säger Fanny.

”Men kolla ditåt!” säger Lenny förundrad. De övriga vänder sina blickar mot blomträdgården mitt i parken. Vanligen är den full av vackra blommor i olika färger. Nu slokar alla blommorna.

”Vad står på här egentligen?” ropar Fanny oroligt.

Vännerna springer fram till blomträdgården och får syn på en kolibri som flyger hit och dit bland blommorna.

”Alla blommorna – de är förlorade! Jag kan omöjligt fixa den här situationen ensam!” piper kolibrin och skakar trött på huvudet.

”Vad har hänt?” frågar Lenny.

”Varför slokar blommorna?” frågar Ralf.

”Får de inte tillräckligt med vatten?” undrar Lilly.

”De här blommorna är verkligen speciella och ovanliga”, förklarar kolibrin.

”Det går inte att få dem att piggha till genom att vattna dem. Deras mående hänger på parkens känslor.”

”KÄNSLOR?” utropar vännerna och ser förvånat på varandra.

”Se här, en känslotermometer”, visar kolibrin. ”Känslotermometern mäter parkens känslor. Blommorna mår bra när temperaturen visar grönt och gult. När känslorna blir jättestarka visar den rött. Blommorna klarar inte av så heta temperaturer och börjar sloka!” förklarar kolibrin.
”Starka känslor, som blir okontrollerbara eller fortsätter under en för lång tid, blir för jobbiga för blommorna.”

